

SVANUĆE

Broj 11

Studeni 2014

First-class postage paid at Rutherford, NJ. Published by The Dawn Bible Students Association, 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle Almirante Brown 684, Monte

Grande C.P., 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, P.O. Box 402, Rosanna, Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal 77204, Nova Iguaçu, Rio de Janeiro, CEP 26210-970

BRITISH ISLES: Associated Bible Students, 102 Broad Street, Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18, 44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch Bibelstudien- Vereinigung, Postfach 11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn), 199 Railroad Avenue, East Rutherford, NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine Street, Richmond Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora, Associazione Studenti Biblici, Via Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

Hrvatsko izdanje Članci u ovom broju uzeti su iz tekući broja časopisa „Svanuće“ na engleskom jeziku

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Osvajanje Božjeg Izborâ 2

Međunarodne Biblijske Studije

Božja Božanska Slava Se Vraća 19

Žrtvenik: Znak Nade 21

Rijeka Koja Preobražava 24

Obnova Se Nastavlja 26

Nek Se Sion Raduje 29

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Glas Zahvalnosti 32

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition – November 2014

First Issue published December 2013

Printed in USA

Osvajanje Božjeg Izбора

„Zato braćo pobrinite se još više da utvrdite svoj poziv i izbor, jer čineći ovo, nećete nikada pasti.“ 2 Petrova 1:10

Početak iduće godine, građani Republike Hrvatske učestvovat će u izborima za Predsjednika Republike. Naš uvodni tekst ističe da je i Bog također angažiran u „izbor“ onih koje je on „pozvao“ da slijede stope njegovog sina Isusa. Ovaj izbor traje već gotovo dvije tisuće godina i mi vjerujemo da je njegov završetak veoma blizu. Zato bi se naša tema „Osvajanje Božjeg Izбора“, trebala sama po sebi preporučiti našoj pažnji. Biblijsko svjedočanstvo kaže da bi prije uspostave Kristovog kraljevstva na Zemlji Bog trebao poslati svoje anđele da sakupe njegove „izabrane.“ Ova izabrana klasa, Biblija dalje navodi, postat će sunasljednicima s njegovim ljubljenim sinom, Isusom, u veličanstvenom i slavnom Kraljevstvu koje je osmišljeno da blagoslovi sve narode na zemlji. (Mat. 24:31; Rim. 8:17)

Postati suradnicima s našim ljubljenim Učiteljem u kraljevstvu, nedvojbeno će biti najdivnija prednost koja je ikada bila ponuđena ikome. To su zaista najveći, i najvažniji Izbori, u cijelokupnoj ljudskoj povijesti. Prema tome, iako će predsjednički izbori u Hrvatskoj biti održani početkom iduće godine, ipak je korisno, mi vjerujemo, usporediti i napraviti kontrast izbora jednog pojedinca za jednu od najviših službi u našoj zemlji sa Kršćanskom utrkom za Božjim izborom.

Kada razmišljamo o veličanstvenoj svrsi izbora na koje smo pozvani, trebali bi shvatiti kakva nam je izvanredna prednost bila dana. Nikada ništa veće nije bilo ponuđeno prije razdoblja ovog Evandeoskog doba, i taj se poziv neće više nikada ponoviti. Mi smo bili nominirani da pomognemo obnoviti Adamovu izgublenu vlast, koja mu je bila oduzeta kad je još jako davno otpao od božje milosti u Edenskom vrtu. S obzirom da smo primili taj veliki i časni poziv, mi moramo, „skinuti svako breme, i grijeh koji je za nas prionuo, i s ustrajnošću (postojano) trčati u borbi koja nam je određena.“ (Hebr. 12:1)

Posredstvom mnogo trezvenosti uma, trebali bi smo uvijek imati pred sobom duhovnu viziju mjera koje moramo preduzeti da bi na koncu postali članovima te izabrane klase. Da bi smo „osvojili“ naš izbor u opisanu klasu zahtijeva da budemo od onih o kojima je Apostol Ivan govorio kao o „pozvani, izabrani i vjerni.“ (Otkr. 17:14)

Imajući to u vidu, idemo sada vidjeti što možemo naučiti iz analogije našeg naslova.

ODRŽAVANJE STRANAČKIH SAVJETOVANJA

Kada političke stranke u našoj zemlji održavaju predizborna savjetovanja kako bi nominirali svoje predsjedničke kandidate, oni pretpostavljaju da će, nakon što su savjetovanja gotova, podijum maknut iz kongresne dvorane, kao i sve zastave i baloni, delegati otići uzduž i poprijeko cijele zemlje da uglavniče zamah i uzbuđenje nastalo tijekom sjednica na skupu. Njihova je želja i nada da će im sve ono što su planirali i s oduševljenjem diskutirali zajedno na konvenciji, pomoći da osvoje prestižnu nagradu pobjede u Siječnju kad će održati predsjednički izbori.

Istraživači Biblije se također sastaju na konvencijama. Ova okupljanja nisu osmišljena kao nešto neozbiljno, nego je to ozbiljno vrijeme za duhovno osvježenje. Dok pijemo iz dubokih izvora istine koje nam je Bog pružio, mi smo ojačani, utvrđeni, i potpomognuti da uspješno dovršimo našu nebesku utrku. Za nas su ti skupovi vrlo uzbudljivi dok se zajedno radujemo kao pripadnici Božje obitelji, uživajući u dragocjenim riječima istine, i u živajući u svetom zajedništvu jedni s drugima. Dok primamo božansku pouku mi smo uronjeni u duhovno promišljanje i samoispitivanje. Prema našoj procjeni, takva radost nadilazi tisuću

puta više bilo koji užitak s kojim bi ljudi mogli biti ponešeni u izboru predcjedničkih kandidata na konvenciji.

U slučaju konvencija i Istraživača Biblije i političkih stranaka, ti su događaji samo jedan korak prema eventualnom osvajanju izbora za koje se kandidati natječu. Prikladno je stoga gledati na dodatna područja koja se odnose na ovaj predmet, dok uspoređujemo izbor glave zemaljske vlasti, koji je izabran za tu službu na četiri godine, sa izborom klase koja će biti povezana s Isusom Kristom u djelu njegovog kraljevstva, i koji će vladati s njim zauvijek.

ULAZAK U UTRKU

Za one koje privlači politika, odvijaju se velike fanfare u vrijeme kada kandidati objavljuju da ulaze u utrku za najvišu službu u zemlji. Održavaju se press konferencije tako da cijeli svijet, posebno naša nacija, čuju objavu od kandidata koji se natječe za Predsjednika. Od toga vremena pa sve dok se ne održe izbori, nužno je na vijestima čuvati ime nominiranog u pozitivnom svijetlu. Kandidat mora održavati uzvišeni profil tako da ljudi mogu biti upoznati sa njegovim interesima i ciljevima. Na televiziji i radiju prikazuju se politički oglasi kako bi poduprli njegovu utrku za tom službom i promovirali platformu njegove kampanje.

Odluka Kristovog sljedbenika da uđe u duhovnu utrku posve je drugačija. Mi smo bili pozvani da se natječemo za tom uzvišenom službom temeljeno na našoj težnji za pravednošću. Mi smo nezadovoljni s našim sadašnjim stanjem. Mi osjećamo nedostatak udobnosti u našem grešnom stanju, i okrećemo se k Gospodu za pomoć. Počeli smo pobožni studij Božje Svete Riječi, i utvrdili smo da Biblijske istine zadovoljavaju naša srca kako ništa drugo ne bi moglo. Kako nas Otac nastavlja privlačiti, i slično tome mi se približavati k njemu, mi zatim primamo Božji poziv da trčimo za velikom nagradom. (Ivan 6:44; Jak. 4:8; 1 Kor. 1:9) Prihvatimo li poziv tako da učinimo potpuno i bezrezervno posvećenje da ćemo vršiti Božju volju, mi zatim svjedočimo o našoj odluci da služimo Bogu uranjanjem u vodu, kao dokaz drugim posvećenim vjernicima da smo sada dio klase koja traži nebeski put.

NAŠI PROTIVNICI

Politički kandidat ima mnogo protivnika. Svatko i bilo tko tko bi stajao na putu njegovom osvajanju izbora i postizanja službe Predsjednika je protivnik. U početku, je fokus eliminirati sve protukandidate u vlastitoj stranci. Jednom kad se to ostvari, snagu se usmjerava prema pobjeđivanju protukandidata protivničke stranke.

Protivnici Gospodinovog naroda, onih koji teže osvojiti Božji izbor, jasno su definirani u Bibliji. Oni su svijet, tijelo i Protivnik. Pavao nas potiče: „Ne prilagođujte se ovom svijetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svog uma, da kušate što je Božja volja, što je dobro, ugodno i savršeno.“ (Rim. 12:2) Isti nas je apostol ohrabrio ne samo sa svojim riječima nego i primjerom, da vodimo rat protiv našeg neprijatelja, tijela. On je izjavio: „Nego trapim svoje tijelo i zarobljavam ga da tako, nakon što sam drugima propovijedao, sam ne budem isključen.“ (1 Kor. 9:27)

Apostol Petar ukazuje da je Protivnik, Sotona, naš najstrašnji protivnik. On nam kaže: „jer vaš protivnik, đavao, kao ričući lav obilazi i traži koga će proždrijeti.“ (1 Pet. 5:8) Ne samo da je Sotona veoma moćan, nego on također koristi i svijet i naše palo tijelo kao svoje oružje za spotaknuti nas u svakoj prilici. Nikada ne bi smo smjeli podcjeniti tog lukavog i vještog neprijatelja, jer ako se ne budemo pouzdali u Božju svemoguću pomoć, on će nas pobijediti, jer mi mu se ne možemo suprotstaviti našom vlastitom snagom.

Dok se Nova stvorenja bore protiv svijeta, tijela, i Protivnika, mi imamo glavni zadatak čuvanja naše nove volje u stanju uspona, a našu staru volju mrtvom. Mi trebamo usmrtniti djela tijela. Moramo spriječiti starog čovjeka da ne uskrsne i ovlada s nama. Uz to, jedno od jedinstvenih obilježja naše utrke je da nam je od pomoći u

utvrđivanju „našeg poziva i izbora,“ pomaganje drugima učiniti isto. Oni koji se utrkuju za predsjednika, s druge strane, niti ne pomišljaju da pomažu bilo kome, nego druge protukandidate smatraju svojim protivnicima dok trče za istom službom.

ZADOBIVANJE PODRŠKE NARODA

Predsjednički kandidat putuje uzduž i poprijeko naše zemlje, kako bi zadobio podršku naroda. Organizacijski je plan da posjeti što više mjesta može, i da dosegne i utječe na što je više ljudi moguće u kratkom razdoblju izborne utrke. U gradovima i područjima koja ne može posjetiti, od strane mreže onih koji ga podržavaju uspostavljeni su uredi da uvjere ljude tog područja da glasaju za njihovog kandidata na Dan Izbora.

Mi kao „malo stado“ Isusovih sljedbenika, ne tražimo podršku svijeta općenito, nego umjesto toga slijedimo njegov primjer i hodimo njegovim stopama. Čitamo, „Zato je i Isus trpio izvan vrata, da posveti narod svojom krvlju. Iziđimo dakle k njemu izvan tabora, noseći njegovo poniženje.“ (Hebr. 13:12,13)

Mi smo još uvijek u ovom svijetu, ali nismo dio njega i njegovog duha ponosa i sebičnosti. Mi također priznajemo da premda moramo izvršiti našu službu Bogu u povezanosti s duhovnim stvarima, ipak, „to blago imamo u zemljanim posudama.“ (2 Kor. 4:7) Svakodnevno smo u kontaktu sa stvarima

svijeta i utjecajima našeg vlastitog palog tijela što nas sve može onečistiti. Budemo li vjerni, u izvršavanju našeg pravca žrtve, opirući se tim utjecajima, tada ćemo ugoditi našem Nebeskom Ocu.

Naša žrtva i odanost mogu nam donijeti sramotu od svijeta kao i kod Isusa u apostola. Svijet čovječanstva neće cijeniti polaganje nečijeg života u Božjoj službi. Ljudi često misle, da smo bezumni i da tratimo svoj život. Ipak, mi se možemo radovati, znajući da su ta ista poniženja pala na Učitelja, na isti način, i iz istih razloga.

VRIJEME ZA UTRKU

Predsjednički kandidat može službeno objaviti svoju namjeru svake četiri godine unutar određenog vremenskog roka što podliježe zakonima naše zemlje. Za razliku od toga, onima koji ulaze u Kršćansku utrku rečeno je da je cijelo Evandeosko doba „milosna godina“ da se trči za „ciljem, k nebeskoj nagradi kojoj nas Bog zove u Kristu Isusu.“ (Luka 4:18,19; Filip. 3:14) Naravno individualno smo ograničeni unutar dužine našeg životnog vijeka. Upravo tijekom tog razdoblja, možemo nastojati utvrditi naš izbor i poziv kao sužrtvovatelji sa Božjim Ljubljenim Sinom, koji je prvi hodao ovim putem prije nekih dvije tisuće godina.

Kada jednom ovo „izborno“ obilježje plana našeg Nebeskog Oca dođe k svom završetku, nikada se više neće ponoviti. „Koje su bile spremne uđoše...i zatvoriše se vrata.“ (Mat. 25:10) To označava kraj bilo kakve mogućnosti trčanja za službom „nebeskog poziva.“ Stoga bi smo trebali biti potaknutima na još veće naprezanje i revnost u vršenju njegove volje, tako da ne izgubimo ovu nevjerovatnu mogućnost. (Jer. 8:20)

UVJETI ODREĐENI

Oni koji teže za predsjedništvom moraju zadovoljiti vrlo specifične zahtjeve. Moraju biti najmanje trideset i pet godina stari. Moraju biti rođeni građani naše zemlje, i zahtijeva se da imaju prebivalište u RH najmanje četrnaest godina.

Zahtjevi za kandidate nebeskog poziva također su specifični, ali mnogo drugačiji. Oni su zahtijevni, ali ne na liniji dobi, mjesta rođenja, ili prebivališta. Sljedbenici Isusa Krista bili su „otkupljeni Bogu...od svakog plemena i jezika, i puka, i naroda.“ (Otkr. 5:9) Zapazi Isusove riječi o uvjetima za kandidaturu: „Tko hoće ići za mnom, neka se odreče sebe, neka uzme na se svoj križ i neka tako ide za mnom. Jer tko hoće sačuvati svoj život, izgubit će ga; a tko izgubi svoj život zbog mene, naći će ga. Što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a pritom izgubi svoj život? Što čovjek može dati kao otkup za svoj život?“ (Mat. 16:24-26)

Ove uvjete treba nastaviti zadovoljavati tijekom cijelog našeg života sve dok ova izborna utrka ne završi s našim posljednjim dahom.

OBEĆANA NAGRADA

Kandidat koji ostvari izbor za Predsjednika RH prima veliku čast od ljudi. Njega će svi ljudi smatrati predstavnikom naše zemlje. On će biti glavom naše nacije.

Međutim, nažalost, kao što se to uvijek iznova pokazalo u vezi bilo kojeg novog predsjednika i njegovog ureda, kao pripadnici pale ljudske rase poput njihovih prethodnika, nemaju moć poboljšati u jednoj znatnoj mjeri stanje u našoj zemlji. Unatoč njihovih najplemenitijih napora, mi znamo da je „sadašnji zli svijet“ pod vlašću Sotone, „boga ovog svijeta.“ (Gal. 1:4; 2 Kor. 4:4) Kao rezultat toga, bez Božje pomoći ne može se pronaći nikakvo stvarno, trajno rješenje za probleme koji pogađaju i našu zemlju i cijeli svijet. Stoga mi nalazimo, da dok god Sotona nastavlja biti vladarem ovog svijeta, unatoč tome što svake četiri godine na scenu stupa novi aspirant za Predsjednika, objavljujući da će on riješiti probleme koji se nastavljaju i čak se pogoršavaju, nikakvo pravo i trajno rješenje neće biti moguće.

Kakva je drugačija slika prikazana što se tiče onih koji osvajaju Božji izbor. Čitamo u vezi pobjedničkih svetaca: „Blažen i svet onaj koji ima dio u prvom uskrsnuću. Nad njima druga smrt nema

vlasti, nego će biti Božji i Kristovi svećenici, i kraljevat će s njim tisuću godina.“ To će biti udio kandidata koji su učvrstili svoj izbor i poziv. Slavne rezultate nove vladavine živo je opisao Apostol Ivan u Otkrivenju. On govori o „novom nebu i novoj zemlji,“ stvarnom riješenju problema ne samo Hrvatske već cijelog svijeta, u kojima će „Bog obrisati svaku suzu s njihovih očiju, i više neće biti smrti, ni tuge, ni vike, ni boli više neće biti, jer prvo prođe.“ (Otkr. 20:6; 21:1-4)

Predivna prednost upravljanja i vođenja ove veličanstvene, pravedne vladavine, zajedno s našim Gospodinom Isusom Kristom bit će naša nagrada budemo li vjerni do smrti. „Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života.“ (Otkr. 2:10) „Kruna života“ će uključivati mudrost kao pomoć vođenju uprave kao što je Kristovo kraljevstvo. Također će uključivati moć da se provede promjene koje su nužne da se ostvare ciljevi platforme Božjeg plana za „obnovu svega.“ (Djela 3:21)

POMAGAČI NOVE ADMINISTRACIJE

Novi predsjednik ima svoje osoblje koji mu pomažu u upravljanju zemljom. Na ključne položaje su postavljeni ljudi sa specifičnim sposobnostima na različitim područjima, i da ubrzaju reforme i promjene, i da izvršavaju svakodnevne predsjedničkog ureda na Pantovčaku.

U slučaju naše ljubljene Glave, Isusa, koji će biti glavni izvršitelj u tom novom poretku, biti će slično. Čitamo Psalmistove riječi: „U blistavom sjaju korača kći kraljeva (vjerni sljedbenici Krista u slavi) unutra, u haljinama zlatom vezenim. U izvezenim šarenim haljinama dovode je kralju. Za njom djevojke, njezine drugarice, (Veliko mnoštvo) privode je k tebi. Vode ih veselo i radosno, ulaze u kraljevu palaču. Na mjestu tvojih otaca bit će ti sinovi; postavljat ćeš ih knezovima (Drevni dostojnici) po svoj zemlji.“ (Ps. 45:13-16)

Veliko mnoštvo ili „gomila“, „drugarica“ o kojima je govorio David, isto tako kao i „knezovi po svoj zemlji,“ vjerni Drevni Dostojnici, neće biti nezaposleni tijekom tisućugodišnje Kristove vladavine. Oni će pomagati u upravi vladavinom koja će voditi, usmjeravati, pomagati i podizati čovječanstvo natrag k savršenstvu. (Otkr. 7:9,15; Hebr. 11:1-40)

DOBIVANJE POBJEDE

Uspješan predsjednički kandidat mora govoriti i navješćati one stvari koje će zvučati dobro ušima kako bi imao bilo kakvu nadu u dobivanje pobjede. On mora uvjeriti najširi spektar biračkog tijela da u njegovim idejama ima nešto što će koristiti njima osobno. Mora apelirati na ljude koji su najviše zastupljeniji u biračkom tijelu, kako bi bio siguran da će osigurati većinu njihovih glasova. Kada se na koncu zbrajaju glasački listići, kandidat

koji je osvoji najviše glasova Biračkog tijela proglašava se pobjednikom izbora. Vrlo često, nažalost, kad je jednom izabran za tu službu, novi predsjednik ili se više ne osjeća potaknutim, ili nije u stanju, u stvarnosti izvršiti obećanja na kojima se temeljila njegova platforma.

Kristovi sljedbenici stječu pobjedu puno drugačije. „Tko se smije popeti na Gospodnju goru, tko smije stajati na njegovu svetu mjestu? Onaj u koga su nedužne ruke i čisto srce, koji se u svojoj duši ne oslanja na idole niti se lažno kune. Taj će primiti blagoslov od Gospoda i pravednu plaću od svoga Boga Spasitelja.“ (Ps. 24:3-5) Želimo li ostvariti pobjedu neophodno je razvijanje čistoće i svih plodova i milosti Duha.

POVLAČENJE IZ UTRKE

U slučaju predsjedničkog kandidata, nema nikakve štete ako on odluči da se iz nekog razloga povuče nakon što je prethodno proglasio svoju kandidaturu. Ustvari, to je uobičajena pojava. Kao posvećeni Kristovi sljedbenici, međutim, mi moramo ustrajati u utrci unatoč svim neslaganjima, progonstvima, teškoćama, ili ispitima. Mi slijedimo težak i uzak put. Apostol Pavao je s puno pouzdanja objavio: „Doista sam uvjeren da nas ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sadašnjost, ni budućnost, ni sila, ni visina, ni dubina, ni drugo kakvo stvorenje ne može rastaviti od Božje ljubavi

koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našem.“ (Rim. 8:38, 39)

Znajući to, mi „ne gubimo svog pouzdanja“ u njegovu spasonosnu moć, zato što, „ako li otpadne, neće mojoj duši ugoditi.“ Umjesto toga Pavao nastavlja, „mi nismo od onih koji otpadaju na propast, nego od onih koji vjeruju da spase dušu.“ (Hebr. 10:35, 38, 39)

ODGOVARANJE NA NAPADE

Gotovo univerzalno, predsjednički kandidat bilo direktno, bilo preko svojih najistaknutijih pristaša, ili preko političkih glasila, ljubazno odgovara na napade. U mnogo slučajeva koristi se sa sve tri metode. Protukandidata se nastoji prikazati u što nepovoljnijem svijetlu i omalovažavati ga na svaki mogući način. U stvarnosti, kandidat će učiniti sve što smatra potrebnim da osvoji pobjedu, ne prežuci pritom ni od čega da ostvari svoj cilj. Naravno on bi javno mogao ukazati da se neće spuštati na razinu svog protivnika. Potajno, međutim, on vrlo često daje prešutnu suglasnost svojim savjetnicima, koji su vješti u razvijanju ponižavajućih reklama, ili pravljenju omalovažavajućih izjava, a što je sve osmišljeno da privuče negativnu sliku o svom protivniku.

Kao pripadnici Novog Stvorenja, moramo se vladati upravo suprotno kako bi osvojili Božji izbor. Moramo slijediti Učiteljev primjer. O njemu je

rečeno da „se u njegovim ustima ne nađe prijevara. Kad su ga vrijeđali nije uzvraćao uvredama. Nije prijetio dok je trpio, nego se prepustio onome koji pravedno sudi.“ (1 Pet. 2:22, 23) To mora biti i naš pravac kao njegovih sljedbenika. Mi „nikoga ne grdimo.“ (Titu 3:2) To je posebno istina što se tiče drugih koji teže za istim izborom. Pavao kaže: „Nema sada nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu.“ (Rim. 8:1) Svi koji trče u ovoj utrci pokriveni su sa haljinom Kristove pravednosti, koja skriva nedostatke i mrlje. Mi ne trebamo nikada odgovarati s istom mjerom na bilo koju optužbu iznesenu protiv nas, zato što kako apostol nastavlja, „Tko će optužiti izabrane Božje? Bog je onaj koji ih opravdava. Tko će osuditi?“ (reci 33,34)

PROCJENA NAPRETKA U UTRCI

Moramo imati na umu da ostvarenje bilo kojeg zemaljskog cilja zahtijeva procjenu u redovitim razmacima u svezi napretka koji je dotad postignut. Na taj način možemo uskladiti one planove koji zahtijevaju mjenjanje, da bi naš konačni cilj na kraju bio postignut. Kako je to važno za Gospodinov narod. Za nas je neophodno da napravimo inventuru našeg statusa, da utvrdimo koliko je dobar bio naš uspjeh u provođenju načela istine i pravednosti koje smo prihvatili.

Kako započinjemo svaki novi dan, da bi naše aktivnosti imale maksimalnu korist, moramo procijeniti koliki je naš duhovni rast dosada u našim

životima. Istina nije religija „pričanja“ nego religija „rada.“ Prije nego uputimo naše jutarnje molitve Bogu, razmišljamo o našim pobožnim studijima, i razgovaramo o istini s drugima, mi moramo proanalizirati naša srca i misli da utvrdimo smjer kojim idemo i napredak kojeg smo postigli na putu.

Nudimo nekoliko pitanja na koja moramo mi sami odgovoriti, kao pomoć da utvrdimo krećemo li se u pravom smjeru, stojimo li na mjestu, ili možda doživljavamo nazadovanje u našem duhovnom hodu. Vjerujemo da će nam ovakva vrsta samoispitivanja omogućiti da dovedemo naš životni pravac još više u sklad s onim što bi trebalo biti ugodno našem Nebeskom Ocu.

- Pokazujem li sve veću sposobnost da iskuplujem vrijeme, da provodim njegov veći postotak na duhovne aktivnosti?
- Da li je moja vjera u Božji plan postala još snažnijom dok primjenjujem lekcije koje Bog dopušta u mom životu?
- Doživljam li veću čistoću misli, o čemu svjedoči život povećane svetosti?
- Jesam li se riješio bilo kojeg nepotrebnog „tereta“ kojeg sam u prošlosti nosio?
- Da li je moja motivacija za činjenjem dobra isključivo iz želje da budem vjeran, pravedni Božji sluga, a ne priznanje ljudi?

- Da li redovito idem k Gospodu za vodstvo u malim životnim stvarima, isto tako kao i u većim problemima?
- Jesam li narastao u strpljivosti? Pravim li ustupke za tobožnje greške moje braće?
- Da li je ljubav prema Bogu, Gospodinu Isusu, istini, i braći postala jačom, što je dokazano dubljom duhovnošću?
- Da li sam preduzeo inicijativu da eliminiiram prepreke k punijem zajedništvu s bilo kojim bratom ili sestrom vezi kojih imamo osjećaj udaljenosti?
- Provodim li više vremena u molitvi?

Ako su naši odgovori potvrdni, možemo biti sigurni da idemo u ispravnom smjeru. Naša kampanja ima čvrstu i dobru platformu. S vjerom u Boga, i našim rukama u njegovim, mi zaista možemo utvrditi „naš izbor i poziv.“ Nastavimo li se pouzdati u njega do kraja, zasigurno ćemo imati prednost – s našim Gospodinom i Učiteljem – uvesti vječnu vladavinu mira, zdravlja, života, radosti, i pravednosti. Njegovo će kraljevstvo donijeti blagoslov svim ljudima, i slavu našem velikom Bogu. Njemu neka je hvala uvijek i zauvijek. Amen!

Božja Božanska Slava Se Vraća

Ključni redak: " I slava je Gospodnja ušla u Hram na istočna vrata. Tada me podiže duh i donese me u unutarnji trijem. I gle, Hram je bio napunjen Gospodnjom slavom. " Ezekijel 43:4,5

Izabrani tekstovi: Ezekijel 43:1-12

PROROK EZEKIJEL bio je odveden u zarobljeništvo prije nego je Jeruzalem bio razrušen. S tim je počelo dugo razdoblje dominacije Neznabožačkih naroda nad Židovima, a koje je počelo s Babilonom tijekom vladavine kralja Nebukadnezara. Današnja pouka proročanski

ukazuje na Milenijsku vladavinu Isusa Krista kako je opisana u viziji koju je prorok primio. „Tada dođe slava Izraelova Boga od istoka. Žamor je dolazio od nje kao žamor silnih voda. Zemlja je zasjala od njegove slave. Viđenje koje vidjeh bilo je kao viđenje što sam ga bio vidio kad je on došao da uništi grad. Prikaza je bila nalik na onu koju sam bio vidio na rijeci Kebaru. Pao sam ničice na svoje lice.“ (Ezek. 43:2, 3)

Naši ključni reci opisuju to razdoblje kada će se božanska prisutnost i slava ponovno očitovati Židovskom narodu, nakon ozbiljnih poteškoća koje ih budu još snašle. Te su ih nevolje snašle jer su

propustili držati Božje zakone i odbacili su priliku da postanu sveta nacija kraljeva i svećenika.

Pripreme Mesijanskog kraljevstva neće uključivati samo Židove već pripadnike cijele ljudske obitelji. U vezi s time čitamo Isusove proročanske riječi: „Kad dođe Sin čovječji u svojoj slavi i svi anđeli s njime, sjest će na prijestolje svoje slave. Svi će se narodi pred njim sabrati. On će ih razlučiti jedne od drugih, kao što pastir razlučuje ovce od jaraca.“ (Mat. 25:31, 32)

Ishod Kristove vladavine pravednosti biti će iskorijenjivanje grešnih postupaka, riječi, misli, i motiva svih voljnih i poslušnih pripadnika ljudske obitelji. To će se dogoditi tijekom „vremena obnove“ o kojima nije govorio samo Ezekijel nego i „usta svih (Božjih) svetih proroka.“ (Djela 3:20, 21)

Uspjeh Božjeg plana biti će olakšan činjenicom da će Sotona biti vezan tijekom cijelog tog vremena. Tako će čovječanstvo biti u stanju napraviti kontrast između postojećeg pravednog okruženja koje će tada cvjetati sa zlim uvjetima koji su ih prethodno okruživali. Na kraju kraljevstva Sotoni će biti dopušteno da iskuša ljude na zemlji tako da se vidi hoće li biti poslušni u svu vječnost. Svi koji padnu na tom ispitu – nepopravljivi zli, uključujući Sotonu – tada će biti uništeni. (Otkr. 20:1-3, 7-9, 14, 15)

Premda se Ezekijelova vizija nalazi u Starom zavjetu, i posebno se odnosi na ophođenje našeg Nebeskog Oca sa Izraelom, kada se božanska

slava vrati tom narodu, ona će se u konačnici proširiti na sve koji će postati pravi Izraelci. (Zah. 8:23) „I obrisat će Bog svaku suzu s njihovih očiju, i više neće biti smrti, ni tuge, ni vike, ni boli neće više biti, jer prvo prođe.“ (Otkr. 21:4) Kakvo će to veličanstveno vrijeme biti!

Pouka dva

Žrtvenik: Znak Nade

*Ključni redak: „Kad se navrše ti dani, neka svećenici osmoga dana prinose na žrtveniku vaše žrtve paljenice i pomirne žrtve, i ja ću vas milostivo primiti, govori svemogući Gospodin.“
Ezekijel 43:27*

*Izabrani tekst:
Ezekijel 43:13-21*

KAO ŠTO je navedeno u našoj prethodnoj pouci, knjiga Ezekijela sadrži ukazivanja na Kristovu valdavinu tijekom Milenija. Sveukupna simbolika zadnjeg dijela ovog proročanstva bavi se s uređenjem hrama i kako će ono djelovati u budućnosti. Ovaj bi opis nesumnjivo trebao dati

osjećaj nade i ohrabrenja Židovskom narodu da će u nekom budućem vremenu opet biti vraćeni u Božju naklonost. To je čini se prikazano Ezekijelovom vizijom novog hrama i njegovim opisom njegovih izvjesnih obilježja. „Ovo su mjere žrtvenika u laktima, lakat je imao običan lakat i dlan: podnožje

mu je bilo lakat visoko i lakat široko. Oplata na njemu po kraju uokolo bila je pedalj visoka.“ (Ezek. 43:13)

Težište ovog studija je povezano sa žrtvenikom, koji je jedini komad opreme naveden u hramu kojeg je Ezekijel opisao. Kroz Bibliju su žrtvenici i njihovo korištenje spomenuti mnogo puta. Oni su se koristili kao sredstva za prinašanje žrtvi, ponekad za žrtvu pomirenja ili neku drugu posebnu svrhu. U drugim prilikama, žrtvenici su bili korišteni za prinose kao izraze zahvalnosti i zahvala Bogu. Prema tome, vjerojatno je da je žrtvenik koji je opisan ovdje u našoj pouci povezan sa žrtvom.

„On mi reče: Sine čovječji, ovako veli svemogući Gospodin: Ovo su zapovijedi za žrtvenik žrtava paljenica: čim je podignut i mogu se na njemu prinostiti žrtve paljenice i moglo ga se krvlju poškropiti. Levitskim svećenicima, koji vuku lozu od Sadokovog potomstva i zato mi se smiju približiti – govori svemogući Gospodin – da obavljaju moju službu, predaj junca za žrtvu za grijeh.“ (reci 18,19)

U ovom i kasnijim recima nalazi se opis ceremonije posvećenja žrtvenika. To nas podsjeća na predodžbene aranžmane kako su opisani u 3 Mojsijevoj, u kojima je najprije bilo posvećeno Aronsko svećenstvo. Tada, nakon što su žrtve Dana pomirenja bile završene, predočavajući žrtvene prinose Krista i njegovih sljedbenika tokom ovog

doba, narodu je bilo dopušteno da donese svoje prinose, koje su svećenici prihvatili u njihovo ime.

Čini se također vjerojatnim da u izvještaju o Ezekijelovoj viziji budućeg hrama, „junac za žrtvu za grijeh,“ predočava Isusa Krista, koji se prinio da odnese grijeh svijeta uzrokovan Adamovom neposlušnošću. Osim toga, jednog se jarca prinosilo kao žrtvu za krivnju, sedam uzastopnih dana po jednog. To bi moglo predočavati sedam faza razvoja crkve. Njihov prinos, koji je uključen kao dio Kristove žrtve za krivnju tijekom sadašnjeg Dana pomirenja u protuslici, utrt će put da se koristi otkupnine mogu primjeniti tijekom kraljevstva. Nema sumnje da će cijela ljudska obitelj biti poučena što se tiče svih ovih aranžmana napravljenih u njihovu korist i da će priznati i cijeliti tu čudesnu pripremu.

Naš ključni redak sadrži nadu i ohrabrenje za sve one koji će to tada priznati, temeljeno na Božjoj mudrosti, pravdi, ljubavi i moći i tako će biti pronađen način za njihov oporavak i obnovu u savezni odnos sa njihovim Stvoriteljem.

Rijeka Koja Preobražava

Ključni redak: „Sva živa bića što se samo miču, oživjet će posvuda kamo dođe rijeka. Tada će biti vrlo mnogo riba. Jer kad dođe tamo ova voda, ozdravit će Mrtvo more i sve će oživjeti kamo dođe rijeka.“
Ezekijel 47:9

Izabrani tekst:
Ezekijel 47:1, 3-12

POSTOJE MNOGA ukazivanja u Bibliji koja proročanski govore o obnovi ljudske obitelji kao posljedica „vremena obnove svega,“ obećanog da će se desiti tijekom dolazećeg Božjeg kraljevstva. Voda je vrlo često korištena kao simbol da pokaže kako će takvi blagoslovi pritijecati čovječanstvu jednom kada, Krist, glava i tijelo, bude

bio potpun u slavi.

Tijekom svoje zemaljske službe, Isus se susreo sa Samarićankom. Nakon što ju je zatražio piti vodu iz zdenca, naznačio je da i on ima vodu za ponuditi, i da oni koji će ju piti više neće ožednjati. (Ivan 4:7-14) U ovom izvještaju o vodi života, čiji je on izvor, Isus je dao duboko objašnjenje. To mogu razumjeti i cijeniti jedino oni koji budu primili Sveti duh i njegov posvećujući utjecaj, koji će ih odvojiti od ostatka svijeta čovječanstva.

Još jedno ukazivanje na ovu istu simboličnu vodu što je težište našeg današnjeg studija,

nalazimo u ovim riječima: „U onaj će dan poteći iz Jeruzalema živa voda, jedna polovina u istočno, druga polovina u zapadno more. Tako će biti ljeti i zimi. I Gospodin će biti kralj nad svom zemljom. U onaj će dan Gospodin biti jedini Bog. Njegovo će ime biti jedino prepoznato.“ (Zah. 14:8, 9) Vrlo je vjerojatno da se te proročanske riječi odnose na Novi Jeruzalem, ili duhovni dio Božjeg Kraljevstva pod upravom Krista i crkve, koji će pružiti blagoslove obnove cijelom svijetu čovječanstva koji će poslušati zakone te pravedne vladavine.

Naš nas ključni redak upućuje na sveobuhvatnu prirodu te pripreme. To će biti prilika kada će „doći Žudnja svih naroda,“ zato što će donijeti trajni mir i sreću svijetu koji je bio zadobio ožiljak grijeha i njegovih pratećih zala bolesti, boli i smrti. (Hag. 2:7)

U Ivanovoj viziji koja je zapisana u posljednjem poglavlju posljednje knjige Biblije naučava se slična pouka. „I pokaza mi rijeku žive vode, bistru kao kristal, koja je izlazila od Božjega i Jaganjčeva prijestolja. Nasred gradskog trga i s obje strane rijeke stablo života koje rađa dvanaest puta, dajući svakog mjeseca svoj plod. Lišće stabla lijek je narodima. Više neće biti nikakva prokletstva. Božje i Jaganjčevo prijestolje bit će u gradu, i sluge Božje klanjat će se Bogu.“ (Otkr. 22:1-3)

Osim toga, obaviješteni smo da će „Duh i zaručnica“ pružiti osvježenje s vodom života svima koji voljno prihvate poziv: „neka uzme vodu života

besplatno.“ (redak 17) Kako će to biti divno kad će se Božja volja vršiti „kako na nebu tako i na zemlji.“ (Mat. 6:10)

Pouka četiri

Obnova Se Nastavlja

***Ključni redak: “Petar im odvrati: Obratite se, i svaki od vas neka se krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje svojih grijeha, i primit ćete dar Duha Svetoga.”
Dvela 2:38***

***Izabrani tekstovi:
Ezekijel 47:13-23***

OVA JE pouka napravljena da dijelom bude nastavak stvari koje smo prošlog tjedna proučavali. Biblijska pozadina za našu temu također dolazi iz Ezekijela i govori o granicama koje će Izrael imati u kraljevstvu.

Tijekom sadašnjeg sukoba između Izraela i Arapa, bilo je tvrdnji i protutvrdnji o tome tko je pravovaljani vlasnik te zemlje. U Bibliji nam je dan opis zemljišnih prava Abrahamovog potomstva, i također nam je rečeno i u Starom i u Novom zavjetu „po Izaku zvat će se tvoje potomstvo.“ (1 Moj. 21:12; Rim. 9:7; Hebr. 11:17, 18)

Pri kraju svog života, Mojsije je govorio Izraelu što se tiče posjeda zemlje, rekavši, „Podignite se i pođite k pogorju Amorejaca i k svim

njihovim susjedima u Arabi, na pogorju i u Šefeli i u Negebu i na morskoj obali, u zemlju Kanaanaca i k Libanonu do velike rijeke, do Eufrata! Eto tu zemlju predajem vama. Uđite u nju i zauzmite tu zemlju! Gospodin se zakleo vašim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je dati njima i njihovim potomcima.“ (5 Moj. 1:7,8)

I za Židove i za Neznabošce biti će neophodno da ispune zahtjeve Novog Saveza u Božjem kraljevstvu. Svi također moraju postati „pravi Izraelci“ da bi postigli vječni život u to vrijeme. Budući je to slučaj, precizan način na koji će se riješiti sadašnji sukob što se tiče graničnih pitanja na Srednjem Istoku u skladu s gornjim recima neće se potpuno razabrati u ovo vrijeme.

Međutim u Bibliji je jasno prorečen slavni rezultat božanskog uplitanja u ljudska zbivanja. „On sudi među svim narodima, govori pravdu među moćnim narodima, do daljina. Oni prekidaju svoje mačeve u plugove, koplja u kose. Ne diže više narod mača protiv naroda. Više se ne uči ratu. Svaki stanuje pod svojom vinovom lozom i smokvom, i nitko ga ne plaši. Jer to obećaje Gospodnja usta nad vojskama.“ (Mih. 4:3,4)

Za razliku od našeg pozadinskog Biblijskog teksta, koji opisuje izvjesna obilježja zemaljskog dijela Božjeg kraljevstva, ključni redak se bavi prednostima učenja tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba. Počev s onim Židovima na Dan Pedesetnice koji su se pokajali za grijeha i prihvatili

Krista kao svog Spasitelja, posvećeni sljedbenici Janjeta nastavili su primati Sveti Duh, začeti kao Nova stvorenja u Kristu i sudionici nebeskog nasljedstva. Kako se ta svećenička klasa do sada razvijala, svi koji su bili prihvaćeni kao članovi Kristovog tijela, mogu posvjedočiti o Gospodinovom jačajućem utjecaju u svojim životima dok on čeka na upotpunjenje svoje nevjeste.

Neka bi svaki posvećeni vjernik bio potaknut na još veće naprezanje u svom žrtvenom hodu sa slavnim obećanjem, „Blažen i svet onaj koji ima dio u prvom uskrsnuću. Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će biti Božji i Kristovi svećenici, i kraljevat će s njim tisuću godina.“ (Otkr. 20:6)

Nek Se Sion Raduje

Ključni redak: *“Kako su krasne na gorama noge glasnika radosti, koji navješćuje mir, koji obećava sreću, koji oglašava spasenje, koji govori Sionu: Bog je tvoj postao kralj.”*
Izaija 52:7

Izabrani tekstovi:
Izaija 52:1, 2, 7-12

PRIJE svog uznesenja Nebeskom Ocu nakon njegovog uskrsnuća i različitih pojavljivanja njegovim učenicima, Krist im je ustvrdio da će pod prosvjetljenjem Svetog Duha, imati poseban zadatak. „Nego ćete primiti silu Duha Svetoga kad siđe na vas,

i bit ćete mi onda svjedoci u Jeruzalemu i po svoj Judeji i Samariji, i sve do kraja zemlje.“ (Djela 1:8)

Ova prednost propovijedanja Evanđelja bila je bitan aspekt odgovornosti posvećenih vjernika i služila je kao sredstvo jačanja tijela Kristovog gotovo dvije tisuće godina. Dok zapažamo uvjete u svijetu danas, jasno je da kod većine postoji čežnja za mirom i odmorom od svih problema s kojima se suočava čovječanstvo. Ipak, unatoč nastojanjima vladavina, znanstvenika i liječnika, očito je da nisu pronađena prava rješenja koja bi postigla ono što ljudska srca i dalje žele.

Naš ključni redak ističe da Bog ima plan koji će zadovoljiti sve čežnje čovječanstva. Odgovornost Kristovih sljedbenika je da potvrde

dobre vijesti o velikoj radosti koje su objavili anđeli u vrijeme Spasiteljevog rođenja.

Važno razumijevanje naizglednog kašnjenja u ostvarenju Božjeg nauma je činjenica da je svrha Isusovog prvog dolaska na zemlju bila plaćanje odgovarajuće cijene za kupnju Adama i njegovog potomstva polaganjem svog savršenog života kao žrtve. To je bio prvi korak u ispunjenju Očevog dizajna. Osim toga, tokom ovog Evanđeoskog doba pripadnicima pale ljudske rase koji imaju prijemljivo srce i uho za slušanje bio je upućen poziv. Oni su bili pozvani da predaju svoje živote Bogu slijedenjem Isusovog primjera u žrtvovanju njihovih zemaljskih interesa u zamjenu za udio u dolazećem kraljevstvu pravednosti i blagoslova.

Ti slavni naumi bili su prorečeni u Bibliji. Petar je rekao okupljenima u Jeruzalemu po Pedesetnici: „Pokajte se dakle i obratite da vam se izbrišu grijesi, da bi od lica Gospodinova došla vremena okrijepe te da pošalje Onoga koji vam je već unaprijed naviješten – Isusa Krista. Njega nebo treba primiti do vremena obnove svega, o čemu je odvijeka govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka.“ (Djela 3:19-21)

Naslovna strana ovog časopisa Svanuće proklamira ga kao Glasnik Kristove prisutnosti. S obzirom na to nama je zadovoljstvo objaviti naše razumijevanje da Bog, kroz nevidljivu prisutnost svog uzvišenog sina, Krista Isusa, upravlja svim zemaljskim zbivanjima u ova kaotična vremena.

(Ps. 46:1-9) Kada Kristovo tijelo bude bilo potpuno, Bog će intervenirati kako je prorečeno u Bibliji: „Prestanite i spoznajte da sam ja Bog! Slavit će me među narodima, uzvisivati na zemlji.“ (redak 10) Kada će se njegova volja vršiti na zemlji tada će biti veliko radovanje i svi će pridružiti u objavljivanju riječi našeg ključnog retka – „Bog tvoj kraljuje!“

Glas Zahvalnosti

„Svoje ruke perem u nedužnosti i obilazim oko tvoga žrtvenika, Gospode, da razglasim pjesmu zahvalnu i navijestim sva tvoja čudesna djela.“

Psalam 26:6, 7

SVAKE godine 5 kolovoza u našoj se zemlji obilježava Dan pobjede i domovinske zahvalnosti. Taj se dan slavi kao spomen na pobjedu u Domovinskom ratu. Ljudi se tog dana zahvaljuju i Bogu za mir i materijalni prosperitet kojeg su dobili. Dakako prikladno je da cijelo čovječanstvo prepozna Božju dobrotu i da nastoji na koji god način pokazati svoje cijenjenje. Bolje je biti zahvalan i jedan dan u godini nego uopće ne biti zahvalan.

Kao Isusovi sljedbenici mi bi smo trebali više no itko drugi dati hvalu Bogu. Svaki nas dan poziva na zahvalnost. Također trebalo bi nam biti drago što imamo prednost zahvaljivanja na što nam se skreće pažnja s tim nacionalnim održavanjem Dana Domovinske zahvalnosti. Zajedno s drugim ljudima trebali bi smo se prikladno zahvaliti Bogu za materijalne blagoslove hrane, odjeće, domova u kojima živimo, te za mnoge druge dobre stvari u

životu. Međutim, ako smo od onih koji su posvetili svoje živote da hodaju putem žrtve s Isusom, postoje blagoslovi od daleko veće važnosti od onih materijalne prirode.

Svi bi trebali biti zahvalni za materijalne blagoslove, jer oni su neophodni za naš svakodnevni život. Koliko bi smo više trebali biti zahvalni za one božanske milosti koje su neophodne za vječni život. Ono što je najvažnije od tih duhovnih blagoslova je prednost imati spoznaju o Bogu. „A ovo je vječni život,“ Isus je rekao „da spoznaju tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.“ (Ivan 17:3) Spoznaja o Bogu je moguća jedino poznavanjem njegovog plana, ili, kako navodi naš uvodni tekst, njegovih „čudesnih djela,“ i našeg mjesta u njemu. Prepoznati naše mjesto u Božjim pripremama, i naš udio u njegovim djelima, znači imati spoznaju o načinu na koji se on ophodi s nama. Ona također zahtijeva cijenjenje s vjerom, providnosti našeg Nebeskog Oca u našim životima, bila ona gorka ili slatka.

SPOZNAJA O STVARANJU

Ono što je bitno za naše poznavanje njega je shvatiti i vjerovati u ono što Biblija govori u vezi Božjih stvaralačkih djela. U tim stvaralačkim djelima koja su navedena u 1.Mojsijevoj, vidimo prikazanu Božju silnu moć, njegovu beskrajnu mudrost, i njegovu bezgraničnu ljubav. U događajima koji su uslijedili nakon stvaranja,

promatramo prikazanu Božju pravdu. Kako bi smo doista trebali biti zahvalni za ovo razumijevanje, i da nam je Gospod dao oči da razabiremo i srca da vjeruju u ono što njegova Riječ objavljuje kao istinu o stvaranju. Kako je divna spoznaja o Bogu savršenog reda i planiranja, u usporedbi s nevjerom mnogih koji tvrde da je sav život nastao sam od sebe, i čiji je jedini „bog“ slučajnost.

U stvaranju čovjeka i Božjih priprema za njega, vidimo Stvoriteljev naum što se tiče ljudske rase. Čovjek je bio „učinjen malo manjim od anđela,“ objavljuje Biblija. (Ps. 8:4-8) On nije bio pola čovjek, pola anđeo, niti je evoluirao od životinja. Biblija vrlo jednostavno kaže, on je bio „učinjen.“ Čovjek je bio stvoren da živi zauvijek u savršenstvu, i bila mu je dana vlast nad zemljom i nad svim životinjskim kraljevstvom. On nije bio stvoren da živi privremeno i da pati i umre s mogućnošću da uživa bolje postojanje u nekom drugom dijelu svemira. Ova spoznaja istine u vezi sa stvaranjem čovjeka i božanskog nauma u vezi s njim može izgledati nevažnom, međutim dobro je sjetiti se sa zahvalnošću što ona znači nama u povezanosti sa cjelokupnim Božjim planom, kroz kojega nam je bio otkriven njegov karakter. Stvaranje je temeljna istina koje bi smo se uvijek trebali sjećati sa zahvalnošću.

ČOVJEKOV PAD

Istina o padu čovjeka je prekrasno jednostavna i razumljiva. Budući je bio stvoren savršenim, i na sliku Božju, Stvoritelj je s pravom zahtijevao apsolutnu poslušnost. Čovjek je bio neposlušan, i bila mu je proglašena smrtna kazna. Ovdje je bila otkrivena Božja pravda. Sve što je Adam posjedovao, uključujući sam život, bilo je njegovo zbog Božje dobrote. Najmanje što je mogao učiniti bilo je da pokaže svoje cijenjenje slušajući Stvoriteljev zakon. Ipak, on nije uspio napraviti niti to, pa je stoga to što mu je Bog uskratilo svoje blagoslove bilo pravo i ispravno. Bog je rekao, „U prah ćeš se vratiti.“ (1 Moj. 3:19) On nije rekao, „U vječne muke ćeš se vratiti.“ S obzirom da je čovjek bio stvoren da živi, smrt – smrt kao prestanak postojanja bila je osmišljena da traje zauvijek – je bila Božja pravedna kazna.

Pravi je blagoslov znati Istinu koju sadrži Biblija, međutim kada shvatimo da svaki njen detalj skladno doprinosi našem poznavanju Boga, tada naša spoznaja postaje daleko šira i ima više smisla. Božja pravda je s pravom osudila ljudsku rasu na smrt, međutim Božja je ljubav pružila našin oslobođenja od te kazne – bez kršenja njegove pravde. Budući je Božja ljubav postala djelotvornom, on je počeo davati obećanja o budućem izbavljenju. „Sjeme“ žene trebalo je „potrti“ glavu zmiji. (1 Moj. 3:15) „Sjeme“ Abrahamovo trebalo je blagosloviti sve narode na zemlji. (1 Moj. 12:3; 28:14) Trebao je biti

poslan „Kralj,“ „Mesija,“ „Knez Mira,“ „Vječni Otac,“ „Otkupitelj.“ (Iza. 9:6,7; 59:20; Dan. 9:25,26; Zah. 9:9) Prema apostolovim riječima bilo je obećano da će biti „vremena obnove svega, o čemu je odvijeka govorio Bog na usta svih svojih svetih proroka.“ (Djela 3:21) Za sva bi smo ta obećanja trebali biti veoma zahvalni.

NEIZRECIVI DAR

Božanska priprema obnove predivno naglašava biblijski portret Boga. Kako je smisljena ta spoznaja u svijetlu Božjeg dara njegovog ljubljenog sina da bi njegov plan o konačnom oporavku mogao biti ostvaren u skladu s njegovom voljom. Uvijek bi smo trebali biti zahvalni za razumijevanje nama poznatog teksta, „Jer Bog tako uzljubi svijet te dade Sina svojega jedinorođenoga da svaki koji vjeruje u njega ne propadne, nego ima život vječni.“ (Ivan 3:16) Jedna od najvećih tragedija koja bi nas kao Kristove sljedbenike mogla zadesiti je da izgubimo naše cijenjenje tog „neizrecivog dara“ Božje ljubavi. (2 Kor. 9:15)

Božji veliki projekt obnove zaista će biti ostvaren zato što je jedinorođeni Sin Božji postao tijelom kako bi pretrpio smrt, i zato što je bio vjeran u polaganju svog zemaljskog života kako bi otkupio grijehom – prokleti i umirući svijet. Naša spoznaja Istine trebala bi nam dati takvu živu sliku Božjeg zanimanja za svijet čovječanstva da možemo biti uistinu uzbuđeni u odnosu na izgled obnove jadnog

stenjućeg stvorenja. Nemojmo misliti da nas ne zanima obnova. Istina je, mi ne očekujemo za sebe zemaljsku obnovu, ukoliko nastojimo slijediti Učiteljeve stope žrtve. Međutim, nas se uvježbava da budemo oni koji će dijeliti blagoslove obnove svijetu. To je bitan dio Božjeg plana, i ništa što je on planirao njegova djeca ne bi trebala smatrati kao nešto uobičajeno.

NEBESKI POZIV

Isus bi za nas trebao značiti mnogo više nego za svijet u cijelini. Istina je on je Otkupitelj svijeta, kao što je i naš Otkupitelj. Međutim on je također naša Glava, naš Zastupnik, naš Vrhovni Svećenik, i naš budući Zaručnik. Dok razmišljamo o tim blagoslovljenim stvarnostima – nećemo uspijeti biti zahvalni ako ne razmišljamo o tome – prisjećamo se naše slavne prednosti da budemo Božji i Kristovi suradnici u izvršavanju božanskog plana. Naš je poziv nebeski, i imamo prednost trčati „k cilju, k nebeskoj nagradi kojoj nas Bog zove u Kristu Isusu.“ (Filip. 3:14)

Dok razmišljamo o različitim detaljima Božjeg ljubaznog plana koji je učinio mogućim da mi kao pripadnici pale rase, uživamo takav uzvišeni položaj kao suradnici s njim i sa Isusom, naša zahvalnost ne bi trebala znati za granice. Prema tome ništa ne bi trebalo biti zadržano u izražavanju našeg cijenjenja za njegovu vjernu ljubav. Trebali bi smo biti zahvalni svaki dan u godini, i sve što

imamo i „sve što je u nama,“ trebalo bi „blagosiljati sveto ime njegovo.“ (Ps. 103:1)

Božanska milost koja je učinila mogućim za nas da nas se računa kao prihvatljive Božje sluge, veliki je razlog za zahvalnost. Ispravno gledište puno cijenjenja toga izrazio je apostol Pavao kad je napisao, „Jer Kristova nas ljubav goni kad ovo mislimo: ako je jedan za sve umro, to su svi umrli. A jest umro za sve, da oni koji žive ne žive više sebi, nego onome koji je za njih umro i uskrsnuo.“ (2 Kor. 5:14, 15)

SMATRANI SAVRŠENIMA

Nikad ne bi smo trebali zaboraviti što zasluga Kristove žrtve uistinu znači s obzirom na naš odnos s Bogom. Zbog te ljubazne pripreme Bog nas gleda kao da smo savršeni. Pripisana nam je Kristova pravednost kroz vjeru u njegovu krv, i Bog prihvaća naša najbolja nastojanja kao da su bila savršena. (Rim. 4:6-8) Na temelju toga imamo dodatnu prednost da predstavimo „svoja tjelesa kao živu žrtvu“ – ne više mrtvi u prijestupima i grijesima – s jamstvom da su „sveta“ i stoga „ugodna“ Bogu. Apostol objašnjava da je to naša „razumna služba“ – jedini razuman način na koji možemo ispravno izraziti našu zahvalnost za Božju milost. (Rim. 12:1)

Naš nam uvodni tekst daje sličnu misao. David, koji je bio predlika Krista i njegovih sljedbenika, rekao je, „svoje ruke perem u

nedužnosti.“ Isus je bio nedužan – „svet, nevin, neokaljan, odvojen od grješnika.“ (Hebr. 7:26) Grijeh pale rase ga nije onečistio i on nije bio odgovoran za njega. Kroz zaslugu njegove otkupne žrtve pravi Kršćanin uživa isti blagoslovljeni položaj nedužnosti. Trebali bi smo međutim imati na umu, da kao i kod Isusa tako isto i kod nas, nedužnost pred Bogom je održavana jedino kroz vjernost u vršenju njegove volje. Kao takva, pravednost u Božjim očima nikada nije popraćena sa negativnim, neaktivnim stavom. Umjesto toga, mora u najvećoj mogućoj mjeri donijeti izričitu, aktivnu poslušnost njegovoj volji. Isusov je stav bio, „Evo dolazim! U svitku knjige pisano je za mene da činim tvoju volju, o Bože.“ (Hebr. 10:7)

Jezik našeg teksta odvodi nas u dvorište koje je okruživalo predodžbeni Tabernakul, gdje su se nalazili i bakreni žrtvenik i posuda s vodom. Svećenici su se prali kod te posude za pranje, što je predočavalo naše „očišćenje vodenom kupelji i riječju.“ (Efež. 5:26) Jedino kada smo tako oprani možemo imati položaj nedužnosti pred Bogom i imati prednost prinašanja žrtve. Čišćenje samih sebe s tom „vodom i riječju,“ ne zahtijeva samo studij Božje Riječi, nego i dovođenje nas samih u sklad s njenim pravednim zahtijevima. Ukratko ti su zahtijevi: priznanje grijeha i pokajanje; vjera u prolivenu krv Otkupitelja; potpuno posvećenje kako bi se vršilo Božju volju; i svakodnevni napor da se svaka naša misao, riječi i postupci usklade sa

visokim normama pravednosti koji su izneseni u Bibliji.

Međutim postoji više toga u Kršćanskom životu nego samo „svoje ruke prati u nedužnosti.“ Naš nam tekst daje daljnje misli, govoreći, „obilazim oko tvoga žrtvenika Gospode.“ Čišćenje naših života s krvlju Kristovom, i naša najbolja nastojanja da se uskladimo sa pravednim zahtijevima Riječi Božje, samo su nužni preduvjeti žrtve, ali sami po sebi nisu žrtva. Pozovemo li se na uređenje predodžbenog Tabernakula, čišćenje se vršilo kod spomenute posude, međutim žrtva se prinostila na žrtveniku.

ŽRTVA HVALE

David povezuje žrtvenik - simbol žrtve – s glasom zahvaljivanja. To ukazuje da svesrdna zahvalnost poziva na žrtvu. Ništa manje od toga se ne bi trebalo uzimati u obzir kao odgovarajući odgovor Gospodu za sve ono što je on učinio za nas. Apostol Pavao izražava tu misao, govoreći, „Po njemu dakle prinosimo svagda Bogu zahvalnu žrtvu, to jest plod usana koje slave njegovo ime.“ (Hebr. 13:15) Ovdje je Pavao možda imao na umu izjavu iz Hošee 14:2, gdje prorok govori o prinošenju Bogu „junaca usana svojih.“ U svakom slučaju, misao je da Kršćansko zahvaljivanje uključuje žrtvu, kako je bilo predočeno sa predodžbenim žrtvama Tabernakula.

Postoje razni načini na koje možemo ponuditi žrtvu hvale Bogu. Mi možemo pjevati himne hvale, koje su mu nesumnjivo ugodne. Međutim u ovaj oblik hvale nije uključeno puno žrtve. Ipak, užitak je podignuti naše glasove u pjesmama hvale darivatelju svakog dobrog dara i savršenog poklona. Naše bi smo zahvale Bogu trebali izraziti posredstvom molitve. Blagoslovljena je prednost izliti pred njim naša srca u hvali i divljenju, govoreći mu koliko ga puno cijenimo i volimo. Takav kad hvale je miomiris našem Nebeskom Ocu. Ovaj oblik hvale bio je prikazan sa prinošenjem kada na zlatnom kadionom žrtveniku u Svetinji Tabernakula.

Trebali bi smo imati na umu da je svećenik donio žar s kojim se palio kad na zlatnom žrtveniku sa bakrenog žrtvenika u dvorištu. Da vatra žrtvi nije gorjela na ovom žrtveniku tada se ne bi mogao zapaliti kad na zlatnom žrtveniku. Jedno je ovisilo o drugom. Premda se molitve, divljenja i hvale mogu smatrati izravnim prinosima kada Gospodu, on je tako uredio stvari da ih mi ne možemo prinijeti iskreno i prihvatljivo osim ako nemamo njegov Duh. Ako imamo njegov Duh, u isto vrijeme kada prinosimo kad na zlatnom žrtveniku, mi ćemo također prinositi i dobra djela na bakrenom žrtveniku u dvorištu. Mi ćemo tražiti „dok imamo vremena,“ da „činimo dobro svima, a osobito onima koji su s nama u istoj vjerničkoj obitelji.“ (Gal. 6:10)

„TVOJA ČUDESNA DJELA“

U našem tekstu, David objašnjava drugi važan aspekt „glasa zahvalnosti,“ rekavši da bi smo trebali da bi smo trebali govoriti o svim Božjim čudesnim djelima. Činiti to znači svjedočiti za Istinu. David nije mislio da bi smo trebali govoriti Gospodu o njegovim djelima. Ponekada kad se molimo na sastancima Gospodinovog naroda, bi mogli biti skloni govoriti Gospodu glede njegovog plana, međutim to nije potrebno. Bog zna sve o svojim djelima i ne treba da ga mi podsjećamo na to. Međutim, u isto vrijeme, izraziti hvalu i zahvalnost za njegov plan i sva njegova čudesna djela u molitvi Bogu uvijek bi trebalo biti na mjestu. (Ps. 89:5; 107:8; 150:2)

Drugima trebamo govoriti o Božjim čudesnim djelima. Čineći to mi „objavljujemo slavna djela onoga koji nas pozva iz tame k svojem divnome svjetlu.“ (1 Pet. 2:9) Zaista je divna prednost govoriti drugima o Božjim djelima. Svako obilježje njegovog plana nam je užitak, i naša se radost u Istini povećava kad o njoj govorimo drugima. Čak i kada mi jedni s drugima razgovaramo o njoj ona nam postaje još dragocjenijom, još čudesnijom.

Nema boljeg načina – u stvari nema uopće načina – da živimo pravi život zahvalnosti i hvale Bogu od toga da polažemo naše živote u objavljivanju njegovih kreposti. Kada uzmemo u obzir da je sve što imamo i čemu se nadamo naše po

Božjoj milosti, tada ćemo znati da naš dug zahvalnosti ne traži ništa manje nego da mu predamo naše sve, da više ne živimo za sebe, nego za njega.

David je upravo tu misao izrazio u dobro poznatim riječima: „Kako da uzvratim Gospodu za sve dobro što mi učini? Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime Gospodnje. Izvršit ću Gospodu zavjete svoje pred svim narodom njegovim. Dragocjena je u očima Gospodnjim smrt pobožnika njegovih. O Gospode, tvoj sam sluga...ti si odrješio okove moje (oslobodio me Adamske osude). Tebi ću prinijeti žrtvu hvale i zazvat ću ime Gospodnje. Izvršit ću Gospodu zavjete svoje pred svim narodom njegovim.“ (Ps. 116:12-18)

Psalmista nas ponovno poziva da se sjetimo sa zahvalnošću dobrote Gospodnje, govoreći, „Nek hvale Gospoda za dobrotu njegovu, za njegova čudesa sinovima ljudskim! Nek prinesu žrtve zahvalne, nek navješćuju djela njegova s radošću!“ (Ps. 107:21, 22) Ovdje, kao i drugdje, David jasno povezuje zahvalnost sa objavljivanjem djela Gospodnjih. To je vrlo praktično. Da smo recimo primili posebne milosti od našeg zemaljskog prijatelja i da želimo pokazati naše cijenjenje tako da drugi saznaju o njegovoj dobroti, ne bi bilo boljeg načina za to učiniti nego da govorimo o njegovim djelima – o onome što je učinio za nas.

Gospod nam je ukazao čudesnu naklonost, i dao nam bogate blagoslove. Čudesne stvari koje

nam je obećao tek će učiniti za nas – ne samo za nas nego i za cijeli svijet. Da bi smo govorili o tim čudesnim Božjim djelima neophodno je objavljivati istinu o njegovom planu. Cijeneći ono što je Bog učinio za nas, i jer njegova ljubav traži našu zauzvrat, mi moramo postati „svjetlost svijetu. Grad koji stoji na gori ne može se sakriti.“ (Mat. 5:14) Odražavajući Pavlove osjećaje, mi bi trebali reći, „Teško meni ako ne propovijedam evanđelja!“ (1 Kor. 9:16)

ZAHVALNI ZA KUŠNJE

Dok nabrajamo mnoge naše blagoslove i puštamo naš „glas zahvalnosti,“ ne bi smo trebali previdjeti kušnje koje je Nebeski Otac dopustio da dođu u naš život. Kada bi smo birali naša iskustva najverojatnije bi izbjegli stvari koje nas smetaju, dodijavaju i iskušavaju. Međutim, Bog u svojoj mudrosti vidi da mi trebamo kušnje, i u svojoj ih ljubavi dopušta. Ako smo u potpunosti zanijekali našu volju u korist njegove, tada bi smo trebali biti zahvalni što se on brine za sve naše potrebe, čak i kušnje i rešetanja koji su nužni da bi se zaokružio naš kršćanski karakter.

Neki od ispita Bog može dopustiti da testira našu vjeru i pouzdanje u njega. Drugi opet mogu biti u svrhu razvijanja našeg strpljenja i dugotrpljivosti. S vremenom mogu biti i nježna ukoravanja od Gospoda. U svakom slučaju, dopušteni su od našeg Nebeskog Oca, koji je

premudar da bi griješio i prepun ljubavi da bi bio neljubazan. Čak i ako dopusti da nam dođu ozbiljna iskustva, to je učinjeno u ljubavi, i naša bi srca trebala odgovoriti sa zahvalnim cijenjenjem za taj dokaz da on opskrbljuje sve naše potrebe za rastom i razvojem u Kristu.

„Na svemu zahvaljujte,“ potiče nas apostol. (1 Sol. 5:18) To svesrdno mogu činiti samo istinom-prosvjetljeni, posvećeni Kristovi sljedbenici. Oni razumiju da ništa ne može doći u njihove živote osim onog što je za njihovo vječno dobro. (Rim. 8:28) Oni znaju da su djeca ljubaznog Nebeskog Oca koji se brine za sve njihove interese. Oni imaju jamstvo da su čak i najsitniji detalji njihovih života, što je predočeno sa vlasima s njihove glave, njemu poznati, i vođeni u skladu s njegovom mudrošću i ljubavlju. (Luka 12:7)

Ako smo istinski zahvalni za način na koji Gospod upravlja našim životima, nećemo se svjesno pokušavati opirati ili ići suprotno njegovoj volji. Umjesto toga, s molitvom u našim srcima i pjesmom na našim usnama, nastaviti ćemo ispunjavati sa zahvalnošću naše zavjete njemu, čuvajući našu žrtvu na žrtveniku sve dok ne bude u potpunosti gotova. „Ali on zna moj put; kad bi me prokušao, izašao bih kao zlato“ rekao je Job. (Job 23:10) S nama je isto, Bog dopušta da dođe vatra nevolje kako bi se pročistilo zlato našeg karaktera. Kako je dragocjena sljedeća misao da Veliki Talilac regulira vrućinu. On neće dopustiti da budemo

kušani preko onog što možemo nositi. Ako vidi da vrućina postaje toliko jakom da bi nas mogla povrijediti kao Nova Stvorenja, on stvara izlaz. (1 Kor. 10:13) Zaista, Bog zna za nas i brine se. (1 Pet. 5:7) Neka bi ova blagoslovljena istina postala tako temeljito utvrđena u našim umovima i srcima da ništa neće moći poremetiti naš unutarnji mir i spokoj u njemu i u njegovim obećanjima.

Mi uživamo u ovoj spoznaji zato što „Bog je Gospod, on nas je obasjao.“ Stoga ne bi smo „vezali blagdansku žrtvu užadima za rogove žrtveniku.“ (Ps. 118:27) Čineći to, bit ćemo inspirirani odgovoriti sa „pjesmama zahvalnim“ skladajući melodiju u svojim srcima Gospodu. Tražit ćemo svaku priliku da oglasimo Božje hvale diljem zemlje, i da „navjestimo njegova čudesna djela.“

„Čuvaj me Bože, jer si ti utočište moje. **2** Rekao sam Gospodu: „Ti si Gospod - nema dobra osim tebe. **3** U svetima koji su na zemlji, u njima, slavnima, sva je radost moja.” **4** Množe se muke onih koji uvijek za nekim drugim trče. Njihove žrtve ljevanice od krvi ja neću izlirati, i na usnama svojim imena njihova neću nositi. **5** Gospod je dio nasljedstva moga i čaše moje. Ti čvrsto držiš nasljedstvo moje. **6** Divno je ono što si mi u nasljedstvo dao. Posjed je moj zaista lijep. **7** Blagosiljaću Gospoda, koji me savjetuje. Noću me opominju bubrezi moji. **8** Gospoda uvijek imam pred sobom. On mi je s desne strane, neću posrnuti. **9** Zato se raduje srce moje i veseli duša moja. Tijelo će moje spokojno počivati. **10** Jer nećeš dušu moju ostaviti u grobu. Nećeš dozvoliti da sluga tvoj vjerni jamu vidi. **11** Daćeš mi da upoznam put života. Obilje je radosti pred licem tvojim, vječna je sreća u desnici tvojoj.“ (Ps. 16:1-11)

